

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΕΙΣΗΓΗΣΗΣ

Νίκος Βασιλειάδης, Επίκ. Καθηγητής Νεότερης και Σύγχρονης Ιστορίας Τμήματος ΔΕΣ Πανεπιστημίου Μακεδονίας

στην Ημερίδα της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών, με θέμα
"Πρώτη Αποτίμηση της υπογραφείσης Συμφωνίας Ελλάδος – ΠΓΔΜ"

Μία συμφωνία για να είναι λυσιτελής πρέπει να είναι μία σχέση αμοτεροβαρής, δηλαδή θα πρέπει να προκύπτουν οφέλη και για τα δύο συμβαλλόμενα μέρη. Αναφύεται λοιπόν το ερώτημα: τι αποκερδαίνει κάθε πλευρά;

Σύμφωνα πάντα με το κείμενο της συμφωνίας έχουν γίνει αμοιβαίως αποδεκτά και συμφωνήθηκαν, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα (σταχυολογικά τα πιο κρίσιμα ζητήματα) :

Η Ελλάδα αναγνωρίζει κράτος με το όνομα "**Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας**" (**«Βόρεια Μακεδονία»**) ιθαγένεια **Μακεδονική** - πολίτης της "Δημοκρατίας της Βόρειας Μακεδονίας" όπως αυτή θα εγγράφεται σε όλα τα ταξιδιωτικά έγγραφα, Αναγνωρίζει, επίσης, **«Μακεδονική Γλώσσα», η οποία όμως ανήκει στην ομάδα των νότιων σλαβικών γλωσσών. Επίσης, τα δύο μέρη σημειώνουν ότι η επίσημη γλώσσα και τα άλλα χαρακτηριστικά της ΠΓΔΜ δεν έχουν σχέση με τον αρχαίο Ελληνικό πολιτισμό, την ιστορία, την κουλτούρα και την κληρονομιά της βόρειας περιοχής της Ελλάδας.** (το σημείο αυτό εμφανίζεται ως όφελος της Ελλάδας). Εμφιλοχωρεί ζήτημα με το **όνομα και ορολογίες στις εμπορικές ονομασίες (commercial names), τα εμπορικά σήματα και τις επωνυμίες (trademarks and brand names).**

Ιδιαίτερη σημασία έχει το άρθρο 7 της συμφωνίας, το οποίο αναφέρει:

α. Τα μέρη αναγνωρίζουν ότι η εκατέρωθεν αντίληψή τους ως προς τους όρους **«Μακεδονία» και «Μακεδόνας» αναφέρεται σε διαφορετικό ιστορικό πλαίσιο και ιστορική κληρονομιά. (δημιουργική ασάφεια ως προς το πώς αντιλαμβάνεται εις έκαστος αυτό το πλαίσιο).** Επίσης, και το άρθρο 8, που προβλέπει σύσταση κοινής διεπιστημονικής επιτροπής εμπειρογνομόνων για αναφορές σε σχολικά εγχειρίδια κλπ.

Εν κατακλείδι, η συμφωνία είναι σε βάρος των ελληνικών εθνικών συμφερόντων, καθώς εκχωρεί όνομα, εθνότητα και γλώσσα, αναιρώντας το μέχρι τώρα επίσημο εθνικό ιστορικό αφήγημα, ενώ και εν τοις πράγμασι θα προκύψουν πολλά ζητήματα (στις επωνυμίες, στα σχολικά βιβλία κλπ.), που προφανώς θα λειτουργήσουν σε βάρος της Ελλάδας. Και το ερώτημα που ανακύπτει είναι γιατί τόση σπουδή; Ποίων τα συμφέροντα εξυπηρετεί η άρον άρον "διευθέτηση" του ζητήματος; Γιατί σε διεθνοπολιτικό επίπεδο οι ΗΠΑ δεν έδειξαν ότι πίεζαν για λύση. Αντίθετα, η Γερμανία ήταν αυτή που πίεζε, για να εξυπηρετήσει τα δικά της σχέδια. Τελικά, η Ελλάδα τι κέρδισε; Έδωσε όλα τα παραπάνω για μία "επιμήκυνση";